

Arrest

nr. 261 586 van 4 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ELMOUDEN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine. U werd geboren op (...) in Almaty, waar u opgroeide samen met uw ouders, en uw jongere broer en oudere zus. U ging tot de 9de graad naar school. Hierna begon u te werken als sjouwjongen. U werkte eveneens als ober en als barman.

In het jaar 2012 begon uw moeder te werken voor een Agentschap van Vastgoed in Almaty. Ze was directrice en moest documenten opstellen voor klanten. Na enige tijd kwamen er klachten binnen van klanten. De documenten die uw moeder had opgesteld zouden vals zijn. Met deze klachten ging uw moeder naar de directeur-generaal. Hij vertelde haar dat hij alles zou regelen. De directeur generaal ontvluchtte echter het land. Na zijn vlucht, op 19 november 2012, werd uw moeder opgepakt en opgesloten. Een strafzaak werd tegen haar aangespannen. Zij werd van fraude beschuldigd. Op zeker

moment werden jullie door jullie moeder in gevangenschap gecontacteerd. Zij vertelde dat ze vrij kon komen indien er geld werd betaald. Uw grootmoeder leende 20.000 USD. Via jullie advocaat werd dit betaald. Op 7 februari 2013 kwam uw moeder vrij.

In hetzelfde jaar van haar vrijlating kregen jullie opnieuw problemen. Majoor Malik S. (...) kwam samen met andere agenten ongeveer één keer in de maand bij jullie langs (of stuurde andere mensen) om geld te vragen. Indien uw moeder hen niet betaalde, zouden zij de zaak tegen haar opnieuw openen. Uw moeder betaalde tot het jaar 2015. Hierna was het geld op. Op 5 maart 2015 diende uw moeder voor de eerste maal een klacht in bij het parket. Op 21 mei 2015 ontving ze het antwoord.

In 2015 vond er een huiszoeking plaats. Uw moeder was op dat moment niet aanwezig. Ook hierna werden jullie lastig gevallen omwille van geld.

Op 17 maart 2017 werd uw moeder met geweld van bij jullie thuis meegenomen naar het politiekantoor. Toen u dit probeerde te verhinderen, werd uzelf door een politieagent geïntimideerd. Op het politiebureau werd uw moeder onder druk gezet om te betalen. Ze kwam vrij met de belofte dat ze in de toekomst geld zou bezorgen.

Op 27 maart 2017 diende uw moeder voor de tweede maal een klacht in bij het parket. Op 31 maart 2017 kwam hun antwoord in de vorm van een weigering.

Op 23 april 2017 werd uzelf van thuis meegenomen naar het politiebureau. Uw moeder werd gebeld en om geld gevraagd. Toen zij vertelde dat ze niet kon betalen, zette majoor Malik S. (...) in scène dat u hem zou hebben aangevallen. U werd door hem en nog twee andere agenten in elkaar geslagen en in de cel geplaatst. De volgende dag vertelde majoor Malik dat er een strafzaak tegen u werd aan aangespannen omwille van het beledigen van een staatsfunctionaris, omwille van ongehoorzaamheid tegenover een staatsfunctionaris en omwille van het toepassen van geweld tegenover een staatsfunctionaris.

Op 4 mei 2017 diende uw moeder een klacht in bij de dienst 'interne veiligheid' van de politie.

Op 24 juni 2017 werd er bij jullie thuis ingebroken. U vermoedt dat dezelfde personen hier verantwoordelijk voor waren aangezien de politie niets deed met de klacht die door jullie werd ingediend.

Op 4 juli 2017 diende uw moeder een klacht in bij de 'criminele politie'.

Op 2 september 2017 werd u van uw werk onderweg naar huis in elkaar geslagen door drie mannen die u vertelden dat het nog slechter zou aflopen indien uw moeder klacht zou indienen. U lag twee dagen in het ziekenhuis omwille van de verwondingen die u toen opliep.

Op 5 oktober 2017 ontving u een dagvaarding om in de hoedanigheid van verdachte op de rechtbank te verschijnen. Hierna besloot u het land te verlaten en bracht u uw reispaspoort en visum in orde.

Op 24 november 2017 reisde u vanuit Almaty naar Moskou, vanwaar u het vliegtuig naar Griekenland nam. Op 27 november 2017 kwam u aan in België. Op 15 december 2017 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ongeveer twee a drie maand na uw vertrek verhuisde uw familie uit Almaty. Uw vader en broer gingen in het dorp Zharkent wonen. Uw zus en haar gezin verlieten eveneens Almaty en vestigden zich in Chilik (Shelek).

In België woonde u bij uw oom en zijn gezin. Op 1 juni 2018 diende u een machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 18 oktober 2018 meldde de DVZ aan het CGVS dat er geacht werd dat u afstand had gedaan van uw verzoek tot internationale bescherming, aangezien u geen gevolg gaf aan een nieuwe afspraak op 2 oktober 2018 bij hen.

Op 18 juni 2019 werd uw aanvraag 9bis onontvankelijk verklaard met een bevel het grondgebied te verlaten. Op 28 oktober 2019 werd het beroep dat u hiertegen indiende door de Raad voor Vreemdelingenzaken (RvV) verworpen.

Op 13 december 2019 diende u voor de tweede maal een verzoek in bij de Belgische autoriteiten. Dit volgend verzoek werd op 27 maart 2020 ontvankelijk verklaard.

Op 24 april 2020 huwde u met Ramina K. (...), een vrouw van Kazachse origine die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 31 december 2019 overleed uw moeder aan een hersentumor.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele paspoort, het vonnis van het proces tegen uw moeder, de inbeschuldigingstelling van uw moeder, drie foto's van uw moeder in de gevangenis, zes foto's die de inbraak bij jullie thuis moeten bewijzen, twee documenten in verband met het overlijden van uw moeder, een medisch attest op naam van uzelf, twee documenten opgesteld op 15/07/2015 door departement van justitie van Almaty Turksibski, een klacht van uw moeder opgesteld op 5/5/2015, een antwoord van het parket opgesteld op 21/5/2015, een brief van de criminele politie aan het hoofd van de UVD in verband met de klacht van uw moeder, een klacht die uw moeder indiende bij de procureur van de Turksibski wijk, een antwoord van

het parket naar uw moeder op 31/03/2017, een brief van binnenlandse zaken gericht aan het hoofd van UKB DVD van Almaty en een oproepingsbrief gericht aan uw moeder van 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Kazachstan voor vervolging door de politie. U vreest opnieuw door hen afgeperst en vervolgd te worden (DVZ vragenlijst meervoudige aanvraag nr. 19, 20).

U kan echter niet aantonen dat u bij terugkeer naar Kazachstan een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn immers niet geloofwaardig.

Om te beginnen moet de laattijdigheid van het indienen van uw tweede verzoek tot internationale bescherming benadrukt worden. Op 27 november 2017 kwam u aan in België. Op 15 december 2017 diende u voor de eerste maal een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Nog voor er een antwoord was in het kader van uw asielprocedure, diende u op 1 juni 2018 een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In deze aanvraag verklaarde u dat u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming de nodige documenten aan het verzamelen was. U verklaarde onder meer dat u en uw naaste familieleden met inbegrip van uw moeder systematisch vervolgd werden en dat u omwille van de problemen van uw moeder meemaal geslagen en gemarteld werd door de politiediensten in Kazachstan. U beriep zich bij uw aanvraag tot regularisatie ook op het feit dat u in België inwoonde bij uw oom en diens gezin. Op 18 oktober 2018 werd er in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming een technische weigering genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omdat u niet kwam opdagen bij een interview daar in het kader van de Dublin procedure. Uw verzoek tot internationale bescherming werd dan ook niet ten gronde behandeld en uw vrees bij terugkeer naar Kazachstan werd niet onderzocht. Toch liet u het na om binnen een redelijke termijn hierna een tweede verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Op 18 juni 2019 werd uw aanvraag 9bis onontvankelijk verklaard met een bevel het grondgebied te verlaten. Op 28 oktober 2019 werd het beroep dat u hiertegen indiende door de Raad voor Vreemdelingenzaken (RvV) verworpen. Pas hierna, op 13 december 2019, meer dan een jaar nadat de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigering nam inzake uw eerste verzoek, diende u voor de tweede maal een verzoek tot internationale bescherming in. Van iemand die in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstig lijden zou lopen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Indien u in Kazachstan daadwerkelijk voor uw eigen welzijn en leven diende te vrezen omwille van deze corrupte politieagent(en), kan dan ook van u verwacht worden dat u veel sneller een tweede verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend. Het feit dat u zolang heeft gewacht vooraleer u voor de tweede maal een verzoek tot internationale bescherming indiende, en u duidelijk de uitkomst van de aanvraag tot regularisatie afwachtte alvorens een volgend verzoek in te dienen, relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.

Ter staving van uw relaas legt u een akte van inbeschuldigingstelling (stuk 3) en een vonnis (stuk 4) voor om aan te tonen dat uw moeder in Kazachstan in 2013 veroordeeld werd omwille van fraude die ze onbewust pleegde toen ze werkte voor een agentschap van vastgoed onder de directeur-generaal S. S. (...). Uzelf verklaarde dat uw moeder onschuldig werd bevonden nadat jullie familie geld betaalde via jullie advocaat (CGVS p. 9). Dit document wijst erop dat er inderdaad een proces tegen uw moeder is geweest in Kazachstan waarbij er een vonnis werd uitgesproken, maar vormt echter geen bewijs van uw eigen problemen, noch van de voortdurende problemen die u en uw familie na de vrijlating van uw moeder met medewerkers van de politie zouden hebben gekend.

Wat betreft de gerechtelijke procedure en het vonnis van uw moeder in 2013 is het eveneens opmerkelijk dat u niet precies bleek te weten hoe de vork aan de steel zit. Zo verklaarde u dat uw moeder uiteindelijk onschuldig werd bevonden door het gerecht omdat er smeergeld werd betaald (CGVS p. 9). Uw advocaat die aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud op 24/08/2020, verklaarde echter dat hij op de hoogte was van de inhoud van de betreffende documenten en dat het om een tussenvonnis ging waarin stond dat uw moeder de gevangenis mocht verlaten en geld moest terugbetalen aan de slachtoffers. Volgens uw advocaat zou het kunnen dat deze slachtoffers contacten hadden bij de politie. Nog volgens uw advocaat zouden de procedures op elk mogelijk moment terug

kunnen starten omdat het om een tussenvonnis ging. Uw advocaat verklaarde dat niet van u verwacht kon worden dat u dit allemaal zou weten aangezien u jong was op het moment van de feiten en het om een ingewikkelde strafzaak gaat (CGVS p. 11, 19). Rekening houdend met uw leeftijd op het moment van de feiten en de complexiteit van de stukken, blijft het opmerkelijk dat u zelf weinig en incorrecte kennis heeft over het proces tegen uw moeder. Indien u werkelijk omwille van de problemen van uw moeder, die begonnen nadat zij door het gerecht werd aangeklaagd, zelf ernstige problemen hebt gekend met medewerkers van de politie in Kazachstan, waardoor u uiteindelijk uit uw land van herkomst moest vluchten, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u zich beter zou hebben geïnformeerd over de gerechtelijke procedure tegen uw moeder en dat u ook beter op de hoogte zou zijn van de inhoud van de stukken die u in dit verband voorlegt.

U legt evenmin overtuigende verklaringen af met betrekking tot de problemen die uw moeder en jullie familie na haar vrijlating in februari 2013 zou hebben gekend met politiemedewerkers die jullie afpersten.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de periode waarin jullie voor het eerst problemen kenden niet overtuigen. Gevraagd immers wanneer jullie problemen begonnen na de vrijlating van uw moeder, vertelde u enkel dat politiemedewerkers na enige tijd opnieuw begonnen te dreigen met het openen van een strafdossier. Gevraagd hoe lang na de vrijlating jullie problemen met deze medewerkers van de politie dan begonnen, verklaarde u dat dit heel snel ging, maar u het niet exact kon zeggen. Gevraagd of dit dan om een week, een maand of een half jaar ging en of u hier een termijn op kon plakken, verklaarde u opnieuw dat u het niet precies kon zeggen. U wist enkel dat deze problemen begonnen in hetzelfde jaar van de vrijlating van uw moeder, wanneer u uitdrukkelijk hiernaar werd gevraagd (CGVS p. 9). Het is echter zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u zo vaag blijft over de periode waarin de problemen van uw moeder opnieuw begonnen. U verklaarde immers van in het begin op de hoogte te zijn geweest van de problemen van uw moeder (CGVS p. 11). Er kan bovendien verwacht worden dat deze problemen – afpersing, chantage,... door politiemedewerkers – enige indruk op u zouden hebben achter gelaten en u zich dan ook zou herinneren wanneer deze begonnen. Uw vage verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder lijkt het weinig geloofwaardig dat u en uw familie ondanks de problemen met politiemedewerkers in Almaty, die spoedig na de vrijlating van uw moeder begonnen in 2013, nog meer dan vier jaar op hetzelfde adres in Almaty zouden zijn blijven wonen. U verklaarde immers dat er ongeveer één keer per maand medewerkers van de politie langs kwamen, die uw moeder bedreigden en om geld vroegen (CGVS p. 10). Zelfs nadat er bij jullie thuis werd ingebroken, nadat uw moeder onder dwang werd meegenomen naar het politiebureau, nadat u zelf onder dwang werd meegenomen en nadat u op straat in elkaar werd geslagen omwille van deze problemen bleef uw familie in hetzelfde huis op dezelfde plaats wonen. Zelfs nadat u de oproeping ontving in het kader van een gefabriceerde zaak door een politieagent en nadat u het land verliet bleef uw familie nog twee a drie maand in Almaty. Indien jullie werkelijk zoveel problemen hadden met de lokale autoriteiten in Almaty is zeer opmerkelijk dat u en uw familie, indien jullie toch over de mogelijkheid beschikten, niet eerder uit Almaty zouden zijn vertrokken, te meer omdat uit uw verklaringen bleek dat uw vader, broer, noch zus nog problemen hadden gekend na hun verhuis naar Zjaarkent en Shelek (CGVS p. 3-4, 16-17).

Omtrent de problemen die uw andere familieleden zouden hebben gehad legt u evenmin consistente verklaringen af. Bij aanvang van het gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw vader en broer wel problemen hadden na uw vertrek en dat dit de reden was waarom ze verhuisden uit Almaty. U verklaarde dat uw vader en broer bedreigd en afgeperst werden (CGVS p. 4). Ook tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw volgend verzoek verklaarde u dat uw andere gezinsleden dezelfde problemen als u hadden (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag nr. 19). Deze verklaringen zijn echter inconsistent met wat u tijdens uw onderhoud op het CGVS vertelde. Daar verklaarde u immers dat uw vader en zus niet bedreigd werden na uw vertrek. Enkel uw moeder werd gechanteed, bedreigd en geïntimideerd. Er werd haar verteld dat er iets met haar gezin of jongste kind zou kunnen gebeuren (CGVS p. 17). U verklaarde dat u en uw moeder de enige waren die problemen met deze personen hadden gehad. De problemen van uw moeder zouden naar u zijn overgewaaid (CGVS p. 17). Deze verklaringen staan echter in contrast met de bewering dat uw vader en broer na uw vertrek eveneens zouden zijn bedreigd en afgeperst geweest. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het is eveneens opmerkelijk dat – hoewel u documenten voorlegt van oproepingen die uw moeder nog ontving na uw vertrek en uw zus u vertelde dat er ook na uw vertrek nog gedreigd en afgeperst werd en er convocaties voor uw moeder bleven komen (CGVS p. 16-17) – u niet weet wanneer uw moeder dan wel werd opgeroepen of in welke hoedanig uw moeder dan wel werd opgeroepen (CGVS p. 16-17). De vaststelling dat u – opnieuw – weinig op de hoogte blijkt van de documenten die u ter staving van uw relaas voorlegt, komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Eveneens dient opgemerkt te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot de inbraak bij uw thuis, die volgens u door dezelfde mensen werd gepleegd (CGVS p. 12). Alwaar op de DVZ bij het optekenen van uw verklaringen werd genoteerd dat er drie keer bij u thuis werd ingebroken en uw huis werd bestolen (DVZ verslag nr. 17) dient opgemerkt te worden dat u op het CGVS slechts over één inbraak vertelde (CGVS p. 12, 18). Geconfronteerd met deze verklaringen vertelde u dat het misschien een vertaalfout betrof (CGVS p. 18). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat er genoteerd zou zijn geweest dat er driemaal werd ingebroken bij jullie thuis indien u dit niet zo had vermeld. Bovendien verklaarde u bij aanvang van uw onderhoud op het CGVS dat uw verklaringen op het einde van uw interview op de DVZ aan u werden voorgelezen en dat alles correct genoteerd werd (CGVS p. 2). Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de problemen die u zelf vanaf 2017 zou hebben gekend met medewerkers van de politie.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u uw problemen wat betreft de strafzaak die tegen u zou zijn aangespannen in 2017 niet met documenten kan staven, terwijl dit wel van u verwacht kan worden. Zo legde u ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming het vonnis voor van uw moeder (daterend uit 2013). U verklaarde dat u dit document bij uw vertrek uit Kazachstan had meegenomen (CGVS p. 1). U legde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming eveneens de overlijdensakte van uw moeder neer (die stierf op 31 december 2019) en die door uw zus naar u werd opgestuurd (CGVS p. 6). Op de DVZ legde u verschillende documenten neer met betrekking tot de problemen van uw moeder die plaatsvonden zowel voor als na uw vertrek. Echter, ten tijde van uw interview op de DVZ legde u geen enkel document neer ter staving van uw eigen problemen. Tijdens uw onderhoud op het CGVS liet u eveneens na zulke documenten voor te leggen. Nochtans kon van u verwacht worden dat u uw ziekenhuisopname zou attesteren en dat u uw eigen oproepingsbrief zou kunnen voorleggen. Hiernaar gevraagd verklaarde u deze documenten wel te hebben. Zij zouden echter nog thuis liggen in Kazachstan. Het is op zich al vreemd dat u de problemen van uw moeder op dergelijke uitgebreide wijze kan documenteren, maar er niet aan zou denken documenten die uw eigen problemen aantonen mee te nemen of te laten opsturen. U vroeg na het interview een maand de tijd om deze documenten alsnog aan het CGVS te bezorgen (CGVS p. 19). Op 21 september 2020 stuurde u per mail enkele bijkomende documenten door. Eén van deze documenten was een medisch attest, de andere twee documenten hadden wederom betrekking tot uw moeder. Dit medisch attest, dat opgesteld werd op 9 september 2017, beschrijft bepaalde verwondingen die u zou hebben opgelopen. Er werd u door de behandelende arts bedrust en pijnstillers voorgeschreven. Dit document kan echter niet worden gezien als een overtuigend bewijs van uw beweerde ziekenhuisopname van twee dagen. Daarenboven kan dit attest bezwaarlijk aantonen op welke manier en in welke omstandigheden u deze verwondingen heeft opgelopen. Het vormt dan ook allerminst een bewijs van uw bewering dat u op straat werd aangevallen omwille van de problemen van uw moeder. De oproepingsbrief in het kader van uw eigen strafzaak stuurde u niet door. Het doet echter in zware mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u – terwijl u duidelijk de mogelijkheid heeft om documenten vanuit Kazachstan te ontvangen – u dit document niet kan voorleggen.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. Zo verklaarde u dat u op 5 oktober 2017 een dagvaarding ontving en in de hoedanigheid van verdachte op de rechtbank werd opgeroepen (CGVS p. 16). U verklaarde dat u binnen de week nog op de rechtbank zou moeten verschijnen (CGVS p. 16). U ging hier niet naartoe. Toch bleef u nog tot en met uw vertrek op 24 november 2017 in hetzelfde huis bij uw familie wonen (CGVS p. 3). Dit is meer dan anderhalve maand na het ontvangen van deze dagvaarding. Indien u daadwerkelijk werd opgeroepen door de rechtbank in de hoedanigheid van verdachte en u besliste hier niet naartoe te gaan uit schrik aangehouden en geslagen te worden (CGVS p. 16), is het weinig geloofwaardig dat u na datum van deze oproeping nog gewoon thuis zou blijven wonen – waar immers de eerste plaats was waar zij naar u zouden komen zoeken. Tot slot dient uw gebrek aan interesse in de verdere afloop van uw beweerde problemen in Kazachstan opgemerkt te worden. Hoewel majoor Malik u vertelde dat hij een strafzaak tegen u had aangespannen (CGVS p. 7, 14, 15) en u een oproeping ontving om voor de rechtbank te verschijnen (CGVS p. 8), weet u niet hoe het na uw vertrek verder is gegaan met uw zaak in Kazachstan. Gevraagd immers of u een idee had hoe het met die strafzaak tegen u gesteld was antwoordde u van niet. U wist evenmin of er een proces was geweest. U zou niet hebben geprobeerd hier meer over te weten te komen. U verklaarde bang te zijn en niemand te hebben via wie u zich kon informeren, aangezien uw familie niet meer in Almaty woont (CGVS p. 17-18). Echter uit uw verklaringen blijkt dat u nog maandelijks contact heeft met uw zus (CGVS p. 4). Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u wel degelijk de mogelijkheid heeft om uw familie te contacteren en via hen te informeren naar uw strafzaak. Het is immers niet noodzakelijk dat uw zus of familie in Almaty wonen opdat zij hier zelf, of met vb. de hulp van een advocaat, naar zouden kunnen informeren. Aangezien deze strafzaak tegen u de voornaamste reden is waarom u niet zou kunnen terugkeren – u verklaarde

immers dat de majoor deze strafzaak kon gebruiken om u te chanteren in het geval u terug zou keren naar Kazachstan, net zoals hij voor het overlijden van uw moeder bij haar had gedaan (CGVS p. 17) – kan dan ook van u verwacht worden dat u hier duidelijke verklaringen over zou afleggen. Het feit dat u niet weet hoe het met deze zaak gesteld is, noch enige moeite heeft gedaan om hiernaar te informeren doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. De overige door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststelling.

U legde in verband met de verdere problemen van uw moeder, na de gerechtelijke procedure tegen haar in 2013, verschillende documenten voor.

Zo legde u enkele stukken voor daterend uit 2015. In twee documenten opgesteld op 15/07/2015 door het departement van justitie van Almaty (wijk Turksibski) wordt uw moeder gevraagd zich op 20 juli 2015 bij de gerechtsdeurwaarder te melden in verband met een schuld van 1.815.000 Tenge aan een zekere mevrouw L. (...) A. U legde eveneens een klacht voor van uw moeder in verband met het stopzetten van een – niet verder toegelichte – strafzaak omwille van een gebrek aan strafrechtelijke feiten gericht aan de procureur van Almaty van de Bostandisky wijk, opgesteld op 5/5/2015. Verder was er een antwoord van het parket, opgesteld op 21/5/2015, gericht naar uw moeder in verband met haar klacht wat betreft het stopzetten van de strafzaak. Deze stukken kunnen echter niet gezien worden als een afdoende bewijs van uw bewering dat uw moeder en bij uitbreiding u en uw familie voortdurend problemen kenden met politieagenten, die jullie chanteerden en afpersten. Deze stukken kunnen hoogstens aantonen dat uw moeder schulden had bij een bepaalde persoon en dat er in 2015 sprake was van het afsluiten van een niet nader toegelicht strafonderzoek door de autoriteiten, waarmee uw moeder niet akkoord was.

U legde ook enkele stukken voor daterend uit 2017. Zo legde u een klacht voor die uw moeder indiende bij de procureur van de Turksibski wijk, naar aanleiding van de bedreigingen van een zekere D.M. M. (...), opgesteld op 27/3/2017. Uit de vertaling van deze klacht die uw moeder indiende bleek dat uw moeder geld had geleend van deze M. (...). Het ontvangstbewijs hiervan zou hij hebben verloren. M. (...) wou een nieuw ontvangstbewijs opstellen waarin stond dat uw moeder 15.000 USD van hem leende – een bedrag dat volgens uw moeder echter niet in overeenstemming was met de waarheid. Volgens de klacht van uw moeder, zou deze M. (...) uw moeder en de rest van het gezin hebben bedreigd. Hij zou aangifte bij de politie hebben gedaan. Hierna zouden politieagenten van de ROVD naar uw moeder zijn gekomen en belden politieagenten van de ROVD naar uw moeder om te zeggen dat zij gezocht werd. Volgens de klacht van uw moeder zouden politieagenten van de ROVD op 25/03/2017 weer bij haar thuis zijn geweest, maar was zij toen niet thuis. De kinderen zouden dit hebben gezegd, maar de politieagenten geloofden dit niet en kwamen binnen om haar te zoeken. Tevens legde u een antwoord van het parket aan uw moeder voor, opgesteld op 31/03/2017, een brief van Binnenlandse Zaken gericht aan het hoofd van UKB DVD van Almaty en een brief van de hoofddienst van de criminele politie aan het hoofd van de UVD in verband met de klacht van uw moeder. U legde ook nog een convocatie voor op naam van uw moeder, waarin zij opgeroepen wordt op het departement van justitie van Almaty op 4 december 2017 in de hoedanigheid van schuldenaar.

Uit een vergelijking van de inhoud van deze stukken en uw verklaringen komen verschillende opvallende zaken naar voor. Zo kan uit deze stukken niet worden afgeleid dat uw moeder door politieagenten gechanteerd of afgeperst zou zijn geweest, laat staan dat kan worden afgeleid dat deze problemen met politieagenten op het moment van de klacht al jarenlang bezig waren. Uit het verhaal van uw moeder in de klacht die zij indiende op 27/03/2017 en de daaropvolgende stukken van de bevoegde instanties blijkt daarentegen dat zij problemen had met een schuldeiser, die de politie zou hebben ingeschakeld, waarbij de politie enkele malen naar jullie huis zou zijn gekomen en waarbij een politieagent mogelijk onwettige handelingen zou hebben verricht. Opvallend genoeg maakt uw moeder helemaal géén melding van het feit dat zij op 17/03/2017 met geweld zou zijn meegenomen naar het politiekantoor, dat één van de kinderen zou zijn geïntimideerd toen hij dit probeerde te verhinderen en dat zij slechts werd vrijgelaten op het politiekantoor met de belofte om geld te betalen – zoals u beweerde. Het lijkt bijzonder vreemd en weinig aannemelijk dat uw moeder deze feiten, die enkele dagen voor het indienen van deze klacht zouden zijn voorgevallen, niet zou hebben vermeld. In uw verklaringen voor het CGVS en de DVZ was daarentegen nergens sprake van enige problemen met deze M. (...). U vertelde tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw meervoudige aanvraag slechts in verband met een document dat u voorlegde: “het komt erop neer dat ze schuldig is en dat mensen van haar geld eisen, maar dat mijn moeder nooit geld heeft gestolen” (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag nr. 18). Op het CGVS liet u zich enkel ontvallen dat er ook druk werd uitgeoefend door de mensen die geld hadden betaald (CGVS p. 7). Tijdens beide interviews benadrukte u echter voortdurend dat het politieagenten waren die geld eisten van uw moeder. Indien de redenen voor uw vlucht uit uw thuisland en uw verzoek tot internationale bescherming in België de problemen van uw moeder waren, kan echter wel van u verwacht worden dat u zich hierover zou informeren, hiervan op de hoogte zou zijn en dat de documenten die u voorlegde om deze problemen aan te tonen overeen zouden stemmen met uw verklaringen. Het feit dat u op geen enkele moment deze problemen

met M. (...)vermeldde, hoewel u een document voorlegde waarin uw moeder haar problemen met deze persoon benadrukt en hoewel u hiervoor wel de kans kreeg tijdens uw interview op het CGVS, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het CGVS meent dat uit bovenvermelde stukken hoogstens kan blijken dat uw moeder in Kazachstan schulden had en dat zij (gerechtelijke) problemen had met schuldeisers, die de politie inschakelden. Deze stukken kunnen niet gezien worden als een bewijs van uw verhaal dat uw moeder en jullie familie sinds 2013 voortdurend werden gechanteerd en afgeperst door medewerkers van de politie, laat staan als bewijs dat u persoonlijk gevisieerd bent geweest of zult worden door de politie omwille van problemen van uw moeder.

Uw paspoort bevat louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. De twee documenten in verband met het overlijden van uw moeder tonen aan dat uw moeder eind 2019 gestorven is, maar zeggen niets over de problemen die zij en de rest van uw familie in Kazachstan gehad zouden hebben. Wat betreft de drie foto's waarvan u beweert dat hierop uw moeder is afgebeeld in de gevangenis, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet in twijfel trekt dat uw moeder daadwerkelijk enige tijd heeft vast gezeten en er een proces tegen haar liep. Deze foto's vormen echter geen bewijs voor de problemen die jullie na de vrijlating van jullie moeder zouden hebben gekend met medewerkers van de politie die jullie voortdurend afpersten. Aan de zes foto's die de inbraak bij jullie thuis moeten bewijzen kan bezwaarlijk bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker benadrukt in het voorliggende verzoekschrift vooreerst dat zijn identiteit, nationaliteit en origine door verweerder niet in twijfel worden getrokken.

2.2. Verzoeker gaat voorts in op de weigering van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). In dit kader beroept hij zich op de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede op de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt niet akkoord te zijn met de bestreden motieven en poneert dat een grondige analyse van zijn administratief dossier niet tot dergelijke beslissing zou kunnen leiden.

"Verzoeker mocht alles correct vertellen en er inderdaad geen specifieke steunmaatregelen voor hem nodig zijn."

Verzoeker stelt zijn vrees te hebben aangetoond. Hij betoogt, inzake de in de bestreden beslissing opgenomen weigeringsmotieven, vervolgens:

"Vooreerst mekt verzoeker dat de zogenaamde laattijdigheid van het indienen van zijn tweede verzoek van internationale bescherming te wijten was aan het feit van slechte en onmenselijke omstandigheden van asielzoekers in Griekenland.

Verzoeker vreesde immers om terug te worden gestuurd naar Griekenland waar hij evenueel op straat zou kunnen wonen.

Dat zou immers tevens ernstig zijn voor verzoeker, gelet op de omstandigheden dat hij geen gezin had en naar Griekenland niet wou gaan.

Verzoeker meent tevens dat hij zijn tweede verzoek tot internationale bescherming binnen een redelijke termijn mocht indienen. Hij verwijst naar het feit dat hij eigenlijk op elk moment de internationale bescherming mocht vragen.

Het feit dat hij daarvoor enige tijd wachtte betekende geensziens dat hij geen problemen had in Kazachstan.

Deze relativeert zeker niet zijn vrees voor vervolging. Verzoeker gaat bijgevolg niet akkoord met de stelling van het CGVS dat daarmee zijn vrees tot vervolging relativeert in bijzonder ernstige mate.

De vervolging van de moeder van verzoeker leidde in zijn geval tot vervolging van verzoeker zelf.

Verzoeker is nog jong en hij was nog jonger tijdens de feiten in Kazachstan. Dat was soms de reden dat hij de gebeurtenissen in zijn land van herkomst niet zou kunnen uitleggen omdat hij de documenten niet

correct zou kunnen interpreteren. Het kan omdat hij geen juridische opleiding volgde en zelf geen diploma van middelbare school mocht ontvangen. Zijn algemeen niveau liet duidelijk niet toe om moeilijke juridische documenten neergelegd bij het CGVS te kunnen interpreteren.

Dat betekent toch niet dat verzoeker geen problemen in zijn land van herkomst zou hebben.

Het gaat in casu over willekeur, geweld en afpersing door de Kazachstaanse politie die reeds bewezen zijn door verzoeker. Hij had minstens een begin van bewijs door zijn verhaal en neergelegde documenten.

Verzoeker verwijst vooreerst naar zijn jongere leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen. Hij kon daarom iets verkeerd begrijpen en dat was volledig normaal.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij nog minderjarig was toen zijn moeder vrijgelaten was in 2013.

Hij zegde echter duidelijk dat de problemen van zijn moeder met politiemedewerkers zijn begonnen zeer snel na haar vrijlating in 2013.

Verzoeker stelt tevens dat zijn gezin inderdaad geen keuze had en diende na 2013 verder op het adres te verblijven. Het veranderen van het adres was om financiële redenen moeilijk en de politiemannen kwamen inderdaad regelmatig naar het gezin van verzoeker om geld te vragen.

De vlucht was immers niet gemakkelijk voor het gezin van verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat hij en zijn moeder de enige waren die serieuze problemen hadden, andere familieleden zijn vader en jongste broer hadden relatief kleinere problemen. Zijn vader was immers ernstig ziek, wat zichtbaar was voor de politiemensen en de jongste broer van verzoeker nog zeer jong was.

Deze problemen waren echter veel minder dan problemen van verzoeker en van zijn moeder.

Verzoeker mocht oproepingen voor zijn moeder en andere documenten voorleggen. Hij was echter nog te jong en volgde weinig onderwijs om de volledige inhoud van deze documenten te kunnen begrijpen.

Wat betreft de inbraken bij verzoeker thuis, was het inderdaad 3 keer. Verzoeker was nog jong, maar volgens andere gezinsleden in Kazachstan was er inderdaad 3 keer gebeurd.

Wat betreft zijn eigen strafzaak in Kazachstan kan verzoeker enkel de documenten bezorgen die hij in het bezit heeft. Hij mocht alle documenten voorleggen die hij in zijn bezit had.

Verzoeker mocht bovendien op 21 september 2020 nog bijkomende stukken neergelegd, tevens een medisch attest inzake slagen en verwondingen aan hem toegebracht, opgesteld op 9 september 2017. Dit attest werd echter om onbegrijpelijke wijze niet als bewijs worden genomen door het CGVS. De argumenten van het CGVS inzake zijn tevens moeilijk te begrijpen. Dit attest vormt immers minstens een begin van het bewijs van problemen van verzoeker in het land van herkomst.

Verzoeker diende tevens na ontvangst van de dagvaarding van 5 oktober 2017 nog verder thuis blijven omdat hij op dat geen financiële middelen had om ergens anders te verblijven.

Verzoeker stelt tevens dat uit telefoontjes van zijn familieleden in Kazachstan blijkt dat hij verder wordt gezocht in zijn land van herkomst. De politiemensen komen immers regelmatig om het te zoeken in Almaty. Dat blijkt uit verklaringen van zijn zus en zijn vader.

Wat betreft de documenten voorgelegd door verzoeken vormen deze talrijke documenten ondubbelzinnig minstens een begin van het bewijs van vervolging van verzoekers' moeder en verzoeker zelf in Kazachstan.

Verzoeker wordt momenteel opgezocht in zijn land van herkomst wat zijn eventueel terugkeer bijzonder gevaarlijk maakt.

Verzoeker verwacht tevens nieuwe stukken van zijn land van herkomst die zullen later worden neergelegd bij de huidige procedure.

De bestreden beslissing van het CGVS is in zekere mate gebaseerd op veronderstellingen. Er waren praktisch geen belangrijke tegenstrijdigheden in het verhaal van verzoeker bij de Belgische asielinstanties.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij vele documenten en bewijzen mocht voorleggen en dat in casu het over authentieke documenten gaat.

De gedeeltelijke vrij spraak van de eerste strafzaak van zijn moeder betekent tevens niet dat verzoeker geen risico loopt in geval van zijn terugkeer. De nood van internationale bescherming blijkt ondubbelzinnig uit combinatie van alle elementen van het verhaal van verzoeker.

Verzoeker legde duidelijk minstens het begin van bewijs van zijn problemen in het land van herkomst..

Verzoeker vreest inderdaad om bij zijn terugkeer naar Kazachstan verder te worden vervolgd.

Zijn terugkeer naar andere plaatsen in Kazachstan is tevens niet mogelijk, deze zal aan hem niet helpen.

Verzoeker wordt tevens verder gezocht in zijn land van herkomst door zijn vervolgers.

Dat is het voornaamste reden van indiening van de huidige asielaanvraag door verzoeker.

Zie bewijzen van zijn vervolging in het administratief dossier.

(...)

Overwegende dat het UNHCR in dit verband stelt in de Guide des Procédures et Critères:

(...)

Kortom er moet voorzichtig omgesprongen worden met de bewijslast die op een kandidaat-vluchteling rust.

Ook met betrekking tot de eventuele tegenstrijdigheden is enige mildheid noodzakelijk. Verzoeker heeft zich bepaalde zaken mogelijks anders herinnerd doch dit mag er niet toe leiden dat de vluchtelingenstatus aan haar ontzegd wordt. Mogelijke vergissingen kunnen te wijken zijn aan de stress die verzoeker had/heeft."

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om: *"de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te vernietigen of te hervormen, verzoeker te erkennen als vluchteling, minstens aan hem de subsidiaire bescherming toe te kennen."*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Integendeel bevestigt verzoeker in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij alles correct kon vertellen en dat er voor hem inderdaad geen specifieke steunmaatregelen nodig waren of zijn.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen en een vrees om te worden afgeperst en vervolgd. Zijn problemen en vrees zouden daarbij zijn voortgesproten uit de problemen van zijn moeder.

In zoverre verzoeker de motieven die inzake deze problemen en vrees zijn opgenomen in de bestreden beslissing in het verzoekschrift tracht toe te schrijven aan de stress die hij had en/of heeft, dient daarbij vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker in deze bezwaarlijk kan volstaan met de louter algemene, hypothetische, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte beweringen dat hij *"zich bepaalde zaken mogelijks anders herinnerd"* en dat *"Mogelijke vergissingen kunnen te wijken zijn aan de stress die verzoeker had/heeft"*. Verzoeker laat na om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verschaffen. Dit is niet ernstig en deze vaststelling klemmt nog des te meer nu hij, zoals hoger bleek, zelf duidelijk aangeeft dat hij alles correct kon vertellen en dat er voor hem geen bijzondere steunmaatregelen nodig waren en zijn. Verzoeker formuleerde blijkens de stukken van het dossier verder nooit enig bezwaar

tegen het plaatsvinden van zijn diverse onderhoud in het kader van zijn procedure internationale bescherming. Hij preciseert voorts niet tijdens welk gehoor of onderhoud de vermeende stress zich zou hebben gemanifesteerd. Evenmin toont hij *in concreto* aan waar of hoe dit (het neerschrijven van) zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Voorts toont hij niet aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden beslissing en motivering. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoekers gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op een normale wijze zijn geschied en kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker dermate gestresseerd zou zijn (geweest) dat van hem geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de door verzoeker aangevoerde vrees en nood aan internationale bescherming vooreerst terecht vastgesteld dat hun ernst en hun geloofwaardigheid worden ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen na aankomst in Europa. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Om te beginnen moet de laattijdigheid van het indienen van uw tweede verzoek tot internationale bescherming benadrukt worden. Op 27 november 2017 kwam u aan in België. Op 15 december 2017 diende u voor de eerste maal een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Nog voor er een antwoord was in het kader van uw asielprocedure, diende u op 1 juni 2018 een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In deze aanvraag verklaarde u dat u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming de nodige documenten aan het verzamelen was. U verklaarde onder meer dat u en uw naaste familieleden met inbegrip van uw moeder systematisch vervolgd werden en dat u omwille van de problemen van uw moeder meermaals geslagen en gemarteld werd door de politiediensten in Kazachstan. U beriep zich bij uw aanvraag tot regularisatie ook op het feit dat u in België inwoonde bij uw oom en diens gezin. Op 18 oktober 2018 werd er in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming een technische weigering genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) omdat u niet kwam opdagen bij een interview daar in het kader van de Dublin procedure. Uw verzoek tot internationale bescherming werd dan ook niet ten gronde behandeld en uw vrees bij terugkeer naar Kazachstan werd niet onderzocht. Toch liet u het na om binnen een redelijke termijn hierna een tweede verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Op 18 juni 2019 werd uw aanvraag 9bis onontvankelijk verklaard met een bevel het grondgebied te verlaten. Op 28 oktober 2019 werd het beroep dat u hiertegen indiende door de Raad voor Vreemdelingenzaken (RvV) verworpen. Pas hierna, op 13 december 2019, meer dan een jaar nadat de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigering nam inzake uw eerste verzoek, diende u voor de tweede maal een verzoek tot internationale bescherming in. Van iemand die in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstig lijden zou lopen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Indien u in Kazachstan daadwerkelijk voor uw eigen welzijn en leven diende te vrezen omwille van deze corrupte politieagent(en), kan dan ook van u verwacht worden dat u veel sneller een tweede verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend. Het feit dat u zolang heeft gewacht vooraleer u voor de tweede maal een verzoek tot internationale bescherming indiende, en u duidelijk de uitkomst van de aanvraag tot regularisatie afwachtte alvorens een volgend verzoek in te dienen, relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zijn algemene beweringen omtrent de situatie in Griekenland onderbouwt hij namelijk op generlei wijze. Evenmin toont hij concreet aan dat of hoe deze situatie, in weerwil van de op Griekland rustende internationale en Europese verplichtingen en de aldaar beschikbare rechtsmiddelen, in zijner hoofde daadwerkelijk zou hebben kunnen leiden tot de gevreesde dakloosheid. Hoe dan ook kan zijn beweerde initiële vrees om te worden teruggestuurd naar Griekenland hoegenaamd niet verklaren waarom hij ook nadien nog dermate lang talmde alvorens een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zijn verzoek om internationale bescherming op een gedegen wijze zou doen gelden. Dat verzoeker naliel dit te doen en dermate lang talmde alvorens een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt, dit in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen in het verzoekschrift, verder weldegelijk in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“Ter staving van uw relaas legt u een akte van inbeschuldigingstelling (stuk 3) en een vonnis (stuk 4) voor om aan te tonen dat uw moeder in Kazachstan in 2013 veroordeeld werd omwille van fraude die ze onbewust pleegde toen ze werkte voor een agentschap van vastgoed onder de directeur-generaal Sugirbekov Serik. Uzelf verklaarde dat uw moeder onschuldig werd bevonden nadat jullie familie geld betaalde via jullie advocaat (CGVS p. 9). Dit document wijst erop dat er inderdaad een proces tegen uw moeder is geweest in Kazachstan waarbij er een vonnis werd uitgesproken, maar vormt echter geen bewijs van uw eigen problemen, noch van de voortdurende problemen die u en uw familie na de vrijlating van uw moeder met medewerkers van de politie zouden hebben gekend.

Wat betreft de gerechtelijke procedure en het vonnis van uw moeder in 2013 is het eveneens opmerkelijk dat u niet precies bleek te weten hoe de vork aan de steel zit. Zo verklaarde u dat uw moeder uiteindelijk onschuldig werd bevonden door het gerecht omdat er smeergeld werd betaald (CGVS p. 9). Uw advocaat die aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud op 24/08/2020, verklaarde echter dat hij op de hoogte was van de inhoud van de betreffende documenten en dat het om een tussenvonnis ging waarin stond dat uw moeder de gevangenis mocht verlaten en geld moest terugbetalen aan de slachtoffers. Volgens uw advocaat zou het kunnen dat deze slachtoffers contacten hadden bij de politie. Nog volgens uw advocaat zouden de procedures op elk mogelijk moment terug kunnen starten omdat het om een tussenvonnis ging. Uw advocaat verklaarde dat niet van u verwacht kon worden dat u dit allemaal zou weten aangezien u jong was op het moment van de feiten en het om een ingewikkelde strafzaak gaat (CGVS p. 11, 19). Rekening houdend met uw leeftijd op het moment van de feiten en de complexiteit van de stukken, blijft het opmerkelijk dat u zelf weinig en incorrecte kennis heeft over het proces tegen uw moeder. Indien u werkelijk omwille van de problemen van uw moeder, die begonnen nadat zij door het gerecht werd aangeklaagd, zelf ernstige problemen hebt gekend met medewerkers van de politie in Kazachstan, waardoor u uiteindelijk uit uw land van herkomst moest vluchten, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u zich beter zou hebben geïnformeerd over de gerechtelijke procedure tegen uw moeder en dat u ook beter op de hoogte zou zijn van de inhoud van de stukken die u in dit verband voorlegt.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij opnieuw benadrukt dat hij indertijd nog jong was, dient te worden opgemerkt dat met dit gegeven in de voormelde motivering uitdrukkelijk en terdege rekening werd gehouden en dat dit er geenszins aan in de weg staat dat van hem mocht worden verwacht dat hij, zo hij werkelijk zelf ernstige problemen kende en vreesde ten gevolge van de problemen van zijn moeder, zich beter zou hebben geïnformeerd en bijgevolg beter op de hoogte zou zijn en meer gedegen verklaringen zou kunnen afleggen omtrent haar problemen. Ook van een niet-jurist en niet-hooggeschoold persoon mag verder worden verwacht dat deze zich zou informeren omtrent de precieze aard van de problemen van diens moeder; zeker indien hij ten gevolge van deze problemen zelf zou worden gevisieerd. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming voorts worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de precieze aard en de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet zich terdege te informeren omtrent de problemen van zijn moeder en de stukken die hij ter staving hiervan *nota bene* zelf neerlegde, en dit ondanks dat zijn eigen advocaat verklaarde hierover op de hoogte te zijn, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U legt evenmin overtuigende verklaringen af met betrekking tot de problemen die uw moeder en jullie familie na haar vrijlating in februari 2013 zou hebben gekend met politiemedewerkers die jullie afpersten.

Zo dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de periode waarin jullie voor het eerst problemen kenden niet overtuigen. Gevraagd immers wanneer jullie problemen begonnen na de vrijlating van uw moeder, vertelde u enkel dat politiemedewerkers na enige tijd opnieuw begonnen te dreigen met het openen van een strafdossier. Gevraagd hoe lang na de vrijlating jullie problemen met deze medewerkers van de politie dan begonnen, verklaarde u dat dit heel snel ging, maar u het niet exact kon zeggen. Gevraagd of dit dan om een week, een maand of een half jaar ging en of u hier een termijn op kon plakken, verklaarde u opnieuw dat u het niet precies kon zeggen. U wist enkel dat deze problemen begonnen in hetzelfde jaar van de vrijlating van uw moeder, wanneer u uitdrukkelijk hiernaar werd gevraagd (CGVS p. 9). Het is echter zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u zo vaag blijft over de periode waarin de problemen van uw moeder opnieuw begonnen. U verklaarde immers van in het begin op de hoogte te zijn geweest van de problemen van uw moeder (CGVS p. 11). Er kan bovendien verwacht worden dat deze problemen – afpersing, chantage,... door politiemedewerkers – enige indruk op u zouden hebben achter gelaten en u zich dan ook zou herinneren wanneer deze

begonnen. Uw vage verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe andermaal te wijzen op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van de feiten. Hiermee kan hij niet volstaan om te verklaren waarom hij totaal niet bij machte bleek om de (aanvang van de) problemen die zijn moeder en zijn familie na de vrijlating van zijn moeder zouden hebben gekend te situeren ten opzichte van deze vrijlating en in de tijd. Ook rekening houdend met het gegeven dat hij indertijd nog jong was, mocht van verzoeker worden verwacht dat hij dienaangaande meer precieze verklaringen zou kunnen afleggen. Dat hij niet eens kon aangeven of het om een week, een maand of een half jaar ging, doet dan ook weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"Verder lijkt het weinig geloofwaardig dat u en uw familie ondanks de problemen met politiemedewerkers in Almaty, die spoedig na de vrijlating van uw moeder begonnen in 2013, nog meer dan vier jaar op hetzelfde adres in Almaty zouden zijn blijven wonen. U verklaarde immers dat er ongeveer één keer per maand medewerkers van de politie langs kwamen, die uw moeder bedreigden en om geld vroegen (CGVS p. 10). Zelfs nadat er bij jullie thuis werd ingebroken, nadat uw moeder onder dwang werd meegenomen naar het politiebureau, nadat u zelf onder dwang werd meegenomen en nadat u op straat in elkaar werd geslagen omwille van deze problemen bleef uw familie in hetzelfde huis op dezelfde plaats wonen. Zelfs nadat u de oproeping ontving in het kader van een gefabriceerde zaak door een politieagent en nadat u het land verliet bleef uw familie nog twee a drie maand in Almaty. Indien jullie werkelijk zoveel problemen hadden met de lokale autoriteiten in Almaty is zeer opmerkelijk dat u en uw familie, indien jullie toch over de mogelijkheid beschikten, niet eerder uit Almaty zouden zijn vertrokken, te meer omdat uit uw verklaringen bleek dat uw vader, broer, noch zus nog problemen hadden gekend na hun verhuis naar Zjaarkent en Shelek (CGVS p. 3-4, 16-17)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. De blote en ongefundeerde bewering dat het voor zijn gezin financieel gezien jarenlang onmogelijk zou zijn geweest om te verhuizen, kan te dezen immers bezwaarlijk ernstig worden genomen en kan niet volstaan om afbreuk te doen aan deze motieven. Dit geldt nog des te meer nu zijn familie wel jarenlang geld kon betalen aan de politie, een woning betrok die bijgevolg ingeruild kon worden voor een andere woning en na deze periode zelfs kon uitwijken naar verschillende plaatsen (zijn vader en zijn broer naar Zjaarkent en zijn zus en haar gezin naar Shelek).

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Omtrent de problemen die uw andere familieleden zouden hebben gehad legt u evenmin consistente verklaringen af. Bij aanvang van het gehoor op het CGVS verklaarde u dat uw vader en broer wel problemen hadden na uw vertrek en dat dit de reden was waarom ze verhuisden uit Almaty. U verklaarde dat uw vader en broer bedreigd en afgeperst werden (CGVS p. 4). Ook tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw volgend verzoek verklaarde u dat uw andere gezinsleden dezelfde problemen als u hadden (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag nr. 19). Deze verklaringen zijn echter inconsistent met wat u tijdens uw onderhoud op het CGVS vertelde. Daar verklaarde u immers dat uw vader en zus niet bedreigd werden na uw vertrek. Enkel uw moeder werd gechanteerd, bedreigd en geïntimideerd. Er werd haar verteld dat er iets met haar gezin of jongste kind zou kunnen gebeuren (CGVS p. 17). U verklaarde dat u en uw moeder de enige waren die problemen met deze personen hadden gehad. De problemen van uw moeder zouden naar u zijn overgewaaid (CGVS p. 17). Deze verklaringen staan echter in contrast met de bewering dat uw vader en broer na uw vertrek eveneens zouden zijn bedreigd en afgeperst geweest. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zijn voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Het is eveneens opmerkelijk dat – hoewel u documenten voorlegt van oproepingen die uw moeder nog ontving na uw vertrek en uw zus u vertelde dat er ook na uw vertrek nog gedreigd en afgeperst werd en er convocaties voor uw moeder bleven komen (CGVS p. 16-17) – u niet weet wanneer uw moeder dan wel werd opgeroepen of in welke hoedanig uw moeder dan wel werd opgeroepen (CGVS p. 16-17). De vaststelling dat u – opnieuw – weinig op de hoogte blijkt van de documenten die u ter staving van uw relaas voorlegt, komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zijn leeftijd en scholingsgraad kunnen omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen immers in het geheel geen verklaring bieden voor

zijn verregaande onwetendheid omtrent de documenten die hij nochtans zelf neerlegde ter adstructie van zijn verzoek.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Eveneens dient opgemerkt te worden dat u inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot de inbraak bij uw thuis, die volgens u door dezelfde mensen werd gepleegd (CGVS p. 12). Alwaar op de DVZ bij het optekenen van uw verklaringen werd genoteerd dat er drie keer bij u thuis werd ingebroken en uw huis werd bestolen (DVZ verslag nr. 17) dient opgemerkt te worden dat u op het CGVS slechts over één inbraak vertelde (CGVS p. 12, 18). Geconfronteerd met deze verklaringen vertelde u dat het misschien een vertaalfout betrof (CGVS p. 18). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat er genoteerd zou zijn geweest dat er driemaal werd ingebroken bij jullie thuis indien u dit niet zo had vermeld. Bovendien verklaarde u bij aanvang van uw onderhoud op het CGVS dat uw verklaringen op het einde van uw interview op de DVZ aan u werden voorgelezen en dat alles correct genoteerd werd (CGVS p. 2). Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel legt hij verklaringen af die zijn geloofwaardigheid andermaal en ernstig ondermijnen. Waar hij bij confrontatie met de voormelde tegenstrijdigheid bij het CGVS vasthield aan zijn verklaring dat er slechts één woninginbraak zou zijn geweest, stapt hij hiervan heden immers opnieuw af en beweert hij plots dat het toch om drie inbraken zou gaan. Dit kan bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de problemen die u zelf vanaf 2017 zou hebben gekend met medewerkers van de politie.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u uw problemen wat betreft de strafzaak die tegen u zou zijn aangespannen in 2017 niet met documenten kan staven, terwijl dit wel van u verwacht kan worden. Zo legde u ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming het vonnis voor van uw moeder (daterend uit 2013). U verklaarde dat u dit document bij uw vertrek uit Kazachstan had meegenomen (CGVS p. 1). U legde in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming eveneens de overlijdensakte van uw moeder neer (die stierf op 31 december 2019) en die door uw zus naar u werd opgestuurd (CGVS p. 6). Op de DVZ legde u verschillende documenten neer met betrekking tot de problemen van uw moeder die plaatsvonden zowel voor als na uw vertrek. Echter, ten tijde van uw interview op de DVZ legde u geen enkel document neer ter staving van uw eigen problemen. Tijdens uw onderhoud op het CGVS liet u eveneens na zulke documenten voor te leggen. Nochtans kon van u verwacht worden dat u uw ziekenhuisopname zou attesteren en dat u uw eigen oproepingsbrief zou kunnen voorleggen. Hiernaar gevraagd verklaarde u deze documenten wel te hebben. Zij zouden echter nog thuis liggen in Kazachstan. Het is op zich al vreemd dat u de problemen van uw moeder op dergelijke uitgebreide wijze kan documenteren, maar er niet aan zou denken documenten die uw eigen problemen aantonen mee te nemen of te laten opsturen. U vroeg na het interview een maand de tijd om deze documenten alsnog aan het CGVS te bezorgen (CGVS p. 19). Op 21 september 2020 stuurde u per mail enkele bijkomende documenten door. Eén van deze documenten was een medisch attest, de andere twee documenten hadden wederom betrekking tot uw moeder. Dit medisch attest, dat opgesteld werd op 9 september 2017, beschrijft bepaalde verwondingen die u zou hebben opgelopen. Er werd u door de behandelende arts bedrust en pijnstillers voorgeschreven. Dit document kan echter niet worden gezien als een overtuigend bewijs van uw beweerde ziekenhuisopname van twee dagen. Daarenboven kan dit attest bezwaarlijk aantonen op welke manier en in welke omstandigheden u deze verwondingen heeft opgelopen. Het vormt dan ook alleminst een bewijs van uw bewering dat u op straat werd aangevallen omwille van de problemen van uw moeder. De oproepingsbrief in het kader van uw eigen strafzaak stuurde u niet door. Het doet echter in zware mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas dat u – terwijl u duidelijk de mogelijkheid heeft om documenten vanuit Kazachstan te ontvangen – u dit document niet kan voorleggen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij alle documenten voorlegde die hij in zijn bezit had, te wijzen op de documenten die hij wel neerlegde en de voormelde motieven en gevolgtrekkingen van het CGVS boudweg te ontkennen, ontkracht hij deze motieven namelijk op generlei wijze.

In de bestreden beslissing wordt eveneens met recht gemotiveerd:

“Verder dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. Zo verklaarde u dat u op 5 oktober 2017 een dagvaarding ontving en in de hoedanigheid van verdachte op de rechtbank werd opgeroepen (CGVS p. 16). U verklaarde dat u binnen de week nog op de rechtbank zou moeten verschijnen (CGVS p. 16). U ging hier niet naartoe.

Toch bleef u nog tot en met uw vertrek op 24 november 2017 in hetzelfde huis bij uw familie wonen (CGVS p. 3). Dit is meer dan anderhalve maand na het ontvangen van deze dagvaarding. Indien u daadwerkelijk werd opgeroepen door de rechtbank in de hoedanigheid van verdachte en u besliste hier niet naartoe te gaan uit schrik aangehouden en geslagen te worden (CGVS p. 16), is het weinig geloofwaardig dat u na datum van deze oproeping nog gewoon thuis zou blijven wonen – waar immers de eerste plaats was waar zij naar u zouden komen zoeken.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij omwille van financiële redenen niet elders kon verblijven, kan omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen immers niet worden aangenomen.

Verzoeker voert verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, pertinente en terechte motieven, zoals opgenomen in de bestreden beslissing:

“Tot slot dient uw gebrek aan interesse in de verdere afloop van uw beweerde problemen in Kazachstan opgemerkt te worden. Hoewel majoor Malik u vertelde dat hij een strafzaak tegen u had aangespannen (CGVS p. 7, 14, 15) en u een oproeping ontving om voor de rechtbank te verschijnen (CGVS p. 8), weet u niet hoe het na uw vertrek verder is gegaan met uw zaak in Kazachstan. Gevraagd immers of u een idee had hoe het met die strafzaak tegen u gesteld was antwoordde u van niet. U wist evenmin of er een proces was geweest. U zou niet hebben geprobeerd hier meer over te weten te komen. U verklaarde bang te zijn en niemand te hebben via wie u zich kon informeren, aangezien uw familie niet meer in Almaty woont (CGVS p. 17-18). Echter uit uw verklaringen blijkt dat u nog maandelijks contact heeft met uw zus (CGVS p. 4). Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u wel degelijk de mogelijkheid heeft om uw familie te contacteren en via hen te informeren naar uw strafzaak. Het is immers niet noodzakelijk dat uw zus of familie in Almaty wonen opdat zij hier zelf, of met vb. de hulp van een advocaat, naar zouden kunnen informeren. Aangezien deze strafzaak tegen u de voornaamste reden is waarom u niet zou kunnen terugkeren – u verklaarde immers dat de majoor deze strafzaak kon gebruiken om u te chanteren in het geval u terug zou keren naar Kazachstan, net zoals hij voor het overlijden van uw moeder bij haar had gedaan (CGVS p. 17) – kan dan ook van u verwacht worden dat u hier duidelijke verklaringen over zou afleggen. Het feit dat u niet weet hoe het met deze zaak gesteld is, noch enige moeite heeft gedaan om hiernaar te informeren doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Waar hij eenvoudigweg en op algemene wijze aangeeft dat uit telefoontjes van zijn familie in Kazachstan blijkt dat hij verder zou worden gezocht in zijn land van herkomst, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee de voormelde motieven hoegenaamd niet ontkracht. Uit deze motieven blijkt een duidelijk en verregaand gebrek aan interesse in en een aperte onwetendheid omtrent de vermeende strafzaak jegens hem en de verdere afloop van zijn problemen in Kazachstan. Dit doet manifest afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende relaas en nood aan bescherming.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“De overige door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststelling.

U legde in verband met de verdere problemen van uw moeder, na de gerechtelijke procedure tegen haar in 2013, verschillende documenten voor.

Zo legde u enkele stukken voor daterend uit 2015. In twee documenten opgesteld op 15/07/2015 door het departement van justitie van Almaty (wijk Turksibski) wordt uw moeder gevraagd zich op 20 juli 2015 bij de gerechtsdeurwaarder te melden in verband met een schuld van 1.815.000 Tenge aan een zekere mevrouw L. (...) A. U legde eveneens een klacht voor van uw moeder in verband met het stopzetten van een – niet verder toegelichte – strafzaak omwille van een gebrek aan strafrechtelijke feiten gericht aan de procureur van Almaty van de Bostandisky wijk, opgesteld op 5/5/2015. Verder was er een antwoord van het parket, opgesteld op 21/5/2015, gericht naar uw moeder in verband met haar klacht wat betreft het stopzetten van de strafzaak. Deze stukken kunnen echter niet gezien worden als een afdoende bewijs van uw bewering dat uw moeder en bij uitbreiding u en uw familie voortdurend problemen kenden met politieagenten, die jullie chanteerden en afpersten. Deze stukken kunnen hoogstens aantonen dat uw moeder schulden had bij een bepaalde persoon en dat er in 2015 sprake was van het afsluiten van een niet nader toegelicht strafonderzoek door de autoriteiten, waarmee uw moeder niet akkoord was.

U legde ook enkele stukken voor daterend uit 2017. Zo legde u een klacht voor die uw moeder indiende bij de procureur van de Turksibski wijk, naar aanleiding van de bedreigingen van een zekere D.M. M. (...), opgesteld op 27/3/2017. Uit de vertaling van deze klacht die uw moeder indiende bleek dat uw moeder geld had geleend van deze M. (...). Het ontvangstbewijs hiervan zou hij hebben verloren. M. (...) wou een nieuw ontvangstbewijs opstellen waarin stond dat uw moeder 15.000 USD van hem leende – een bedrag dat volgens uw moeder echter niet in overeenstemming was met de waarheid.

Volgens de klacht van uw moeder, zou deze M. (...) uw moeder en de rest van het gezin hebben bedreigd. Hij zou aangifte bij de politie hebben gedaan. Hierna zouden politieagenten van de ROVD naar uw moeder zijn gekomen en belden politieagenten van de ROVD naar uw moeder om te zeggen dat zij gezocht werd. Volgens de klacht van uw moeder zouden politieagenten van de ROVD op 25/03/2017 weer bij haar thuis zijn geweest, maar was zij toen niet thuis. De kinderen zouden dit hebben gezegd, maar de politieagenten geloofden dit niet en kwamen binnen om haar te zoeken. Tevens legde u een antwoord van het parket aan uw moeder voor, opgesteld op 31/03/2017, een brief van Binnenlandse Zaken gericht aan het hoofd van UKB DVD van Almaty en een brief van de hoofddienst van de criminele politie aan het hoofd van de UVD in verband met de klacht van uw moeder. U legde ook nog een convocatie voor op naam van uw moeder, waarin zij opgeroepen wordt op het departement van justitie van Almaty op 4 december 2017 in de hoedanigheid van schuldenaar. Uit een vergelijking van de inhoud van deze stukken en uw verklaringen komen verschillende opvallende zaken naar voor. Zo kan uit deze stukken niet worden afgeleid dat uw moeder door politieagenten gechanteerd of afgeperst zou zijn geweest, laat staan dat kan worden afgeleid dat deze problemen met politieagenten op het moment van de klacht al jarenlang bezig waren. Uit het verhaal van uw moeder in de klacht die zij indiende op 27/03/2017 en de daaropvolgende stukken van de bevoegde instanties blijkt daarentegen dat zij problemen had met een schuldeiser, die de politie zou hebben ingeschakeld, waarbij de politie enkele malen naar jullie huis zou zijn gekomen en waarbij een politieagent mogelijk onwettige handelingen zou hebben verricht. Opvallend genoeg maakt uw moeder helemaal géén melding van het feit dat zij op 17/03/2017 met geweld zou zijn meegenomen naar het politiekantoor, dat één van de kinderen zou zijn geïntimideerd toen hij dit probeerde te verhinderen en dat zij slechts werd vrijgelaten op het politiekantoor met de belofte om geld te betalen – zoals u beweerde. Het lijkt bijzonder vreemd en weinig aannemelijk dat uw moeder deze feiten, die enkele dagen voor het indienen van deze klacht zouden zijn voorgevallen, niet zou hebben vermeld. In uw verklaringen voor het CGVS en de DVZ was daarentegen nergens sprake van enige problemen met deze M. (...). U vertelde tijdens uw interview op de DVZ in het kader van uw meervoudige aanvraag slechts in verband met een document dat u voorlegde: “het komt erop neer dat ze schuldig is en dat mensen van haar geld eisen, maar dat mijn moeder nooit geld heeft gestolen” (verklaringen DVZ meervoudige aanvraag nr. 18). Op het CGVS liet u zich enkel ontvallen dat er ook druk werd uitgeoefend door de mensen die geld hadden betaald (CGVS p. 7). Tijdens beide interviews benadrukte u echter voortdurend dat het politieagenten waren die geld eisten van uw moeder. Indien de redenen voor uw vlucht uit uw thuisland en uw verzoek tot internationale bescherming in België de problemen van uw moeder waren, kan echter wel van u verwacht worden dat u zich hierover zou informeren, hiervan op de hoogte zou zijn en dat de documenten die u voorlegde om deze problemen aan te tonen overeen zouden stemmen met uw verklaringen. Het feit dat u op geen enkele moment deze problemen met M. (...)vermelde, hoewel u een document voorlegde waarin uw moeder haar problemen met deze persoon benadrukt en hoewel u hiervoor wel de kans kreeg tijdens uw interview op het CGVS, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het CGVS meent dat uit bovenvermelde stukken hoogstens kan blijken dat uw moeder in Kazachstan schulden had en dat zij (gerechtelijke) problemen had met schuldeisers, die de politie inschakelden. Deze stukken kunnen niet gezien worden als een bewijs van uw verhaal dat uw moeder en jullie familie sinds 2013 voortdurend werden gechanteerd en afgeperst door medewerkers van de politie, laat staan als bewijs dat u persoonlijk geïntimideerd bent geweest of zult worden door de politie omwille van problemen van uw moeder.

Uw paspoort bevat louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. De twee documenten in verband met het overlijden van uw moeder tonen aan dat uw moeder eind 2019 gestorven is, maar zeggen niets over de problemen die zij en de rest van uw familie in Kazachstan gehad zouden hebben. Wat betreft de drie foto's waarvan u beweert dat hierop uw moeder is afgebeeld in de gevangenis, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet in twijfel trekt dat uw moeder daadwerkelijk enige tijd heeft vast gezeten en er een proces tegen haar liep. Deze foto's vormen echter geen bewijs voor de problemen die jullie na de vrijlating van jullie moeder zouden hebben gekend met medewerkers van de politie die jullie voortdurend afpersten. Aan de zes foto's die de inbraak bij jullie thuis moeten bewijzen kan bezwaarlijk bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er immers toe eenvoudigweg en zonder enige verdere duiding te poneren dat de door hem neergelegde documenten minstens een begin van bewijs vormen voor de problemen van zijn moeder en zijn eigen problemen. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, inzake en op basis van de door hem neergelegde documenten en afgelegde verklaringen gedane vaststellingen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat, waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat hij nog nieuwe stukken verwacht en zal neerleggen, verzoeker tot op heden geen bijkomende stukken of documenten aanreikt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT